

Uitspraak GESCHILLENCOMMISSIE RAS 2022-1

---

1 GESCHIL

Bij brief d.d. 7 januari 2022 met bijlagen, ontvangen bij de RAS op 1 februari 2022, verzoekt mevrouw N woonachtig te B (hierna: mevrouw N) de Geschillencommissie RAS (hierna: commissie) een bindend advies uit te brengen in een geschil met Schoonmaakbedrijf B.V. te B (hierna: SB P).

Mevrouw N verzoekt de commissie een bindend advies uit te brengen over toepassing van artikel 34 cao betreffende de reisen en reiskosten. Bij brief d.d. 4 februari 2022 heeft mevrouw P namens SB P gereageerd op het verzoek van mevrouw N.

Bij brief d.d. 28 februari 2022 met bijlagen (replik, mevrouw N) en brief d.d. 22 maart 2022, na dubbel gevraagd en verleend uitstel (dupliek, SB P), hebben partijen hun stellingen verder toegelicht.

Beide partijen hebben aangegeven het advies van de Geschillencommissie RAS als bindend te aanvaarden.

2 VASTSTAANDE FEITEN

De volgende relevante feiten staan vast:

Mevrouw N, woonachtig te B, is 6 jaar als schoonmaker in dienst bij SB P en werkzaam op meerdere objecten. Op het geschil tussen partijen is van toepassing de cao's 2019-2021 en 2022-2024.

3 BEOORDELING GESCHIL

- 3.1 Mevrouw N stelt dat zij via SB P op meerdere objecten werkzaam is en dat zij gebroken diensten maakt. Alle kilometers die zij maakt met haar eigen auto naar klanten en tussen klanten worden vergoed tegen € 0,19 per kilometer. Het gaat om ongeveer 350 kilometer per maand. Mevrouw N meldt sinds een half jaar een nieuw werkadres te hebben in W. Er is door SB P een voorstel gedaan voor een reiskostenvergoeding dat voor haar niet acceptabel was. De cao schoonmaak heeft een minimum karakter. Er kan geen uitrust tussen artikelen uit de cao plaatsvinden, aldus mevrouw N. SB P moet de cao, in het bijzonder artikel 34 lid 5 en lid 6, volgen. De door SB P bij het verweerschrift overgelegde stukken zijn onjuist. De werkelijke reistijd en reisafstand zijn langer en leiden tot een navordering op SB P. Dit onder verwijzing naar de door haar bij dupliek overgelegde uitdraaien van de ANWB-routeplanner, snelste route, aldus mevrouw N.
- 3.2 SB P geeft aan dat zij artikel 34 cao wil volgen. Het object waar mevrouw N werkzaam was te P is verhuisd naar W. Mevrouw N heeft zelf de keuze gemaakt om bij deze klant te blijven en om schoon te gaan maken in W. SB P meldt dat mevrouw N ten onrechte de overige bepalingen van artikel 34 cao (leden 1 en 2) buiten beschouwing laat. De declaraties die zij daarvoor indient zijn gecheckt volgens de ANWB-routeplanner en zijn onjuist (te hoog). Het woon-werkverkeer van mevrouw N bedraagt minder dan 60 kilometer per dag waardoor zij geen recht heeft op

vergoeding reiskosten woon-werkverkeer. Aan de voorwaarden van artikel 34 lid 5 en lid 6 cao (reisuren) wordt voldaan en dat wordt ook uitgekeerd aan mevrouw N, aldus SB P.

- 3.3 In geschil is de vraag of SB P zich jegens mevrouw N heeft gehouden aan het bepaalde in artikel 34 cao (reiskosten- en reisurenregeling). De commissie komt tot het volgende oordeel.
- 3.4 Reisurenregeling. In de cao is bepaald dat reistijd en reiskosten worden vergoed als aansluitend wordt gewerkt op meerdere objecten (artikel 34 lid 5 cao). Bij het werken op niet-aansluitende objecten, waarbij de tijd tussen beëindiging van de werkzaamheden op het ene object en start op het volgende object minder dan 5 uur bedraagt, is er recht op een vergoeding van € 1,50 bruto per opkomst (artikel 34 lid 6 cao). Voor de commissie staat vast dat mevrouw N via SB P werkzaam is op meerdere objecten. SB P geeft bij dupliek aan dat aan voormelde voorwaarden van artikel 34 lid 5 en 6 cao is voldaan en dit aan mevrouw N wordt uitgekeerd. De commissie gaat uit van de juistheid van die mededeling, zodat in dat geval verdere beoordeling van dit punt door de commissie hiermee achterwege kan blijven.
- 3.5 Reiskosten woon-werkverkeer. In artikel 34 lid 1 cao is als hoofdregel opgenomen dat al het woon-werkverkeer wordt vergoed indien dit meer bedraagt dan 60 kilometer per dag. Uit deze cao-bepaling volgt niet welk routesysteem en/of welke routeplanner gehanteerd dient te worden. De commissie heeft daarover in haar uitspraak van 16 oktober 2015 (nummer 2015-14) bepaald dat voor het vaststellen van de grens van 60 kilometer per dag van artikel 34 lid 1 cao, ter voorkoming van willekeur, de werkgever een uniform systeem (zowel wat betreft de te kiezen routeplanner als routesysteem) voor al zijn werknemers dient toe te passen, tenzij de billijkheid in individuele gevallen een andere toepassing vereist. De keuze voor het routesysteem en de routeplanner is aan de werkgever, met dien verstande dat het routesysteem uiteraard wel een juiste weergave moet doen naar objectieve maatstaven van de werkelijkheid. Verder is in deze nog relevant dat artikel 34 lid 3 cao, specifiek -en vanuit werknemersoptiek aanvullend- aangeeft dat ook bij een herplaatsing op verzoek van de werkgever binnen de regio de meerkilometers woon-werkverkeer aan de werknemer worden vergoed.

Partijen laten het beide na om duidelijkheid te geven over van welke reiskilometers woon-werkverkeer er dagelijks sprake is. Of aan de voorwaarde van 60 kilometer per dag is voldaan, is daarmee voor de commissie niet vast te stellen. Van welke (uniform) routesysteem en routeplanner daarbij uit te gaan bepaalt SB P. Blijkens het bepaalde in het verweerschrift gaat SB P (en mevrouw N) uit van de ANWB-routeplanner, snelste route. Het is aan de werkgever om op basis hiervan te bepalen of mevrouw N recht heeft de reiskostenvergoeding woon-werkverkeer van artikel 34 lid 1 cao. Hierbij is nog van belang dat uit de overgelegde stukken blijkt dat een object waar mevrouw N via SB P werkzaam is, sinds een half jaar is verhuisd van P naar W. Het gegeven dat mevrouw N op dit object werkzaam wil blijven, leidt er nog steeds toe dat het een herplaatsing op verzoek van de werkgever betreft. Immers, het is de werkgever die bepaalt of deze ten aanzien van het object een contractuele relatie aangaat, dan wel een bestaande contractuele relatie met de opdrachtgever wijzigt. Door deze contractuele relatie aan te gaan, dan wel de bestaande contractuele relatie met de opdrachtgever te wijzigen, blijft derhalve sprake van een wijziging op verzoek van de werkgever. De werkgever plukt immers ook de spreekwoordelijke vruchten van het (gewijzigd) voortzetten van de relatie ten aanzien van het object. Het standpunt daarover van SB P wordt verworpen. Indien deze herplaatsing leidt tot meerkilometers woon-werkverkeer voor mevrouw N dienen deze door SB P te worden vergoed overeenkomstig artikel 34 lid 3 cao.

Gelet op het gevraagde bij dupliek merkt de commissie nog op dat de cao het karakter heeft van een minimum cao (artikel 1 lid 14 cao). Indien er tussen partijen een afspraak is gemaakt over een reiskostenvergoeding woon-werkverkeer die beter is dan de regeling van artikel 34 cao, dient deze te worden nageleefd door SB P. SB P kan de weg van artikel 7:611 BW, dan wel artikel 7:613 (en het bepaalde in artikel 8 cao) volgen indien zij daar eenzijdig wijzigingen in wil aanbrengen. Dit valt buiten de beoordeling van de onderhavige casus.

4 UITSpraak

SB P dient aan de hand van de ANWB-routeplanner, snelste route, te bepalen of mevrouw N recht heeft op de reiskostenvergoeding woon-werkverkeer van artikel 34 lid 1 cao.

De meerkilometers woon-werkverkeer van mevrouw N als gevolg van verhuizing van een object van Pijnacker naar Waddinxveen dienen door SB P aan Mevrouw N te worden vergoed volgens artikel 34 lid 3 cao.

Geschillencommissie RAS, 's-Hertogenbosch, 21 april 2022